

1. Розуміння сутності інформації та інформаційних процесів, їх роль у пізнанні навколишньої дійсності та творчої діяльності людини, в управлінні технічними і соціальними процесами, в забезпеченні зв'язку живого із зовнішнім оточенням.

2. Розуміння проблем подання, оцінювання і вимірювання інформації, її сприймання і розуміння сутності формалізації суджень, зв'язку між змістом та формою, ролі інформаційного моделювання в сучасній інформаційній технології.

3. Розуміння сутності неформалізованих, творчих компонентів мислення.

4. Уміння добирати і формулювати мету, здійснювати постановку задач, висувати гіпотези, будувати інформаційні моделі досліджуваних процесів і явищ, аналізувати їх та інтерпретувати отримані результати, систематизувати факти, осмислювати і формулювати висновки, узагальнювати спостереження, передбачати наслідки рішень, що приймаються, дій щодо їх реалізації, та вміти їх оцінювати.

5. Уміння добирати послідовність операцій і дій у своїй діяльності, розробляти програму спостереження, досліду, експерименту.

6. Володіння знаряддєвими застосуваннями комп'ютера, системами опрацювання текстової, числової і графічної інформації, предметно-орієнтованими прикладними системами, системами телекомунікацій.

7. Розуміння сутності штучного інтелекту.

8. Уміння адекватно формалізувати наявні у людини знання і адекватно інтерпретувати формалізовані описи, дотримуватися належної рівноваги між формалізованою і неформалізованою складовими.

9. Важливою складовою інформаційної культури є володіння основами алгоритмізації. Зважаючи на це, після ознайомлення з основними напрямками застосування комп'ютера як знаряддя діяльності доцільно розглянути принципи побудови алгоритмів (метод покрокової деталізації «зверху вниз») та основні базові структури алгоритмів.

10. Однією з основних складових інформаційної культури людини є здатність підкоряти свої інтереси тим нормам поведінки, яких необхідно дотримуватися в інтересах суспільства, свідоме прийняття всіх тих обмежень і заборон, які виробляються колективним інтелектом. [1, с. 27]

Список використаних джерел

1. Краснова Л.С. Основи інформаційної культури: (експ. Курс за вибором) / Л.С. Краснова, Т.А. Нестеренко // Світ виховання. – 2009. – № 3. – С. 25-30.
2. Руденко О. Інформаційна культура учнів / О. Руденко, І. Товстін, І. Гаврилов // Завуч. – 2013. – № 3. – С.1-24.
3. Семенюк, Е.П. Інформаційна культура суспільства і прогрес інформатики / Е.П. Семенюк // НТІ. Сер.1. – 1994. – № 7. – С. 3.
4. Антонова, С.Г. Інформатизація та інформаційна культура особистості / С.Г. Антонова // Інформаційна культура особистості: минуле, сучасне, майбутнє. Міжнародна наукова конференція. Краснодар – Новоросійськ, 11-16 вересня. – 1996. – С. 50-51.

Анотація. Осадчук Д. Компоненти інформаційної культури учня 7-го класу. У статті наведено основні компоненти інформаційної культури, які мають бути сформовані в учня 7-го класу.

Ключові слова: інформація, інформаційна культура, компоненти інформаційної культури.

Аннотация. Осадчук Д. Компоненты информационной культуры ученика 7-го класса. В статье приведены основные компоненты информационной культуры, которые должны быть сформированы у ученика 7-го класса.

Ключевые слова: информация, информационная культура, компоненты информационной культуры.

Annotation. Osadchuk D. Components of the informational culture of the student of the 7th grade. The article presents the main components of information culture, which should be formed in a student of the 7th grade.

Keywords: information, information culture, components of information culture.

Андрій Поярков

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка, м. Суми
van1raven@gmail.com

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УКРАЇНСЬКОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Сучасні вимоги до освіти актуалізують питання щодо необхідності пошуку такого виду інформаційної технології, яка б відповідала вимогам швидкого життя у глобалізованому просторі.

У цьому контексті показовим є Всеукраїнський проект «Хмарні сервіси в освіті», який здійснювався із 2014 по 2017 р. на підставі Наказу Міністерства освіти і науки України від 21.05.2014 №629 «Про проведення дослідно-експериментальної роботи за темою «Хмарні сервіси в освіті» на базі загальноосвітніх навчальних закладів України», який продовжив вектор, закладений Указом Президента України № 926/2010 від 30.09.10 «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні» [1, 2].

На підставі узагальнення результатів Всеукраїнського проекту було визнано, що використання хмарних технологій уможливило: 1) появу нових кластерів управління знаннями та управління вивченням; 2) проявлення студентами більше ініціативи; 3) формування нових звичок для використання відповідного інструментарію (бібліотек, календарів, форумів, планів, карт місцевості); 4) просування проектів електронного співробітництва (колаборацій); 5) використання альтернативної реальності, де серйозні ігри можуть стати засобом навчання через моделювання ситуацій у реальному житті, змушуючи учнів шукати і приймати рішення; 6) збільшення мобільності навчання та наближення освіти до тих, хто не має можливості відвідувати школи через навчання учнів у позаурочний час з будь-якого місця, надаючи консультації та поради через мобільний пристрій; 7) створення мереж персоналізованого вивчення на базі сіткових ресурсів.

Проте, сьогодні українського освітнього процесу демонструє певне запізнення в освоєнні переваг хмарних сервісів через неврахування того, що: 1) ринок хмарних технологій стрімко зростає; 2) хмарні технології засновані на трьох різних концепціях подання послуг споживачу (платформа як послуга, або програмне забезпечення як послуга, або інфраструктура як послуга); 3) розширюється пропозиція різних типів хмарних сервісів на базі поєднання публічних, приватних та гібридних хмар.

На нашу думку, широка практика запровадження хмарних технологій в українському освітньому сприяло б спрощенню та здешевленню доступу до інформаційних баз провідних освітніх закладів світу та значно прискорило б обмін результатами наукових досліджень, а в подальшому призвело б до розширення можливості формування навичок самостійної навчальної діяльності та сприяло б створенню нових форм навчання й освіти.

Список використаних джерел

1. Наказ Міністерства освіти і науки України від 21.05.2014 №629 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: old.mon.gov.ua/ua/about-ministry/normative/2385
2. Указ Президента України № 926/2010 від 30.09.10 р. «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні» // Офіційний вісник Президента України. 2010 – № 27 – С. 17.

Анотація. Поярков А. Інформаційні технології в українському освітньому процесі. У статті проаналізовано актуальність, стан, проблеми та тенденції запровадження технології хмарного сервісу в українському освітньому процесі.

Ключові слова: хмарний сервіс, освітній процес, інформаційні технології.

Аннотация. Поярков А. Информационные технологии в украинском образовательном процессе. В статье проанализированы актуальность, состояние, проблемы и тенденции внедрения технологии облачного сервиса в украинском образовательном процессе.

Ключевые слова: облачный сервис, образовательный процесс, информационные технологии.

Abstract. Poiarkov A. Information technologies in the Ukrainian educational process. The article analyzes the actuality, state, problems and trends of the introduction of cloud service technology in the Ukrainian educational process.

Keywords: cloud service, educational process, information technologies.

Оксана Притика

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка, м. Суми

utadub72@gmail.com

Науковий керівник – С.І.Петренко

ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ІНФОРМАЦІЯ

Інформатика – технічна наука. Її досягнення повинні проходити перевірку на практиці і прийматися в тих випадках, коли вони відповідають критерію підвищення ефективності. У межах інформатики, як технічної науки виникає необхідність сформулювати поняття інформації, сигналу, повідомлення, даних.

На протязі всього життя та діяльності людини її супроводжує інформація. Інформаційні процеси спостерігаються в усіх сферах діяльності, явищах природи тощо. В процесі життєдіяльності та творення людини постійно здійснюється осмислення, отриманої інформації, фактично її обробка на рівні вищої нервової діяльності є основою прийняття відповідних рішень.

Інформація може існувати у вигляді документів, креслень, рисунків, текстів, звукових та світлових сигналів, електричних та нервових імпульсів тощо. Також можна проводити багато видів роботи які пов'язані з цим. Всі вони називаються інформаційними процесами. До них відносять: збирання (пошук), накопичення, зберігання, опрацювання, перетворення, передача та ін. Під час інформаційного процесу дані перетворюються з одного виду в інший за допомогою певних методів [1]. Значна кількість інформаційних процесів може бути об'єктом автоматизованої обробки.